

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: **L.**, bytom **D.**, zastúpená advokátom Mgr. **R.**, Advokátska kancelária v **B.**, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Bratislave**, Lamačská cesta č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 1. augusta 2007, č. k. A/2007/1548/HLO, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 250/07-67 zo dňa 10. septembra 2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 250/07-67 zo dňa 10. septembra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného, uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie mesta Svätý Jur č. Výst. 3499/2006-Po

zo dňa 29.12.2006 a odvolanie žalobkyne zamietol. Žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a konania mu predchádzajúceho dospel k názoru, že žaloba nie je dôvodná. Konštatoval, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom a jeho vydaním nedošlo k ukráteniu na právach žalobkyne. Podľa názoru krajského súdu žalovaný ako odvolací správny orgán sa v rozhodnutí vysporiadal s námietkami žalobkyne ako odvolateľky. Konštatoval, že pokiaľ žalobkyňa vytýkala nezákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu pre jeho nepreskúmateľnosť, rozhodnutie žalovaného má všetky zákonom vyžadované náležitosti a je preskúmateľné, pričom súd nezistil nezákonnosť tohto rozhodnutia aj napriek jeho v podstate stručnému odôvodneniu, z ktorého však jasne vyplýva, že tu existuje rozpor s verejným záujmom a tento je presne popísaný v prvostupňovom správnom rozhodnutí vychádzajúc zo stanoviska dotknutého orgánu, ktoré je pre správne orgány záväzné. Poukázal na to, že žalobkyňa v konaní nepreukázala súhlasným stanoviskom dotknutého orgánu štátnej správy opak, t. j., že dodatočné povolenie prístavby skladu postaveného nad vodným tokom Staromlynského potoka nie je v rozpore s verejnými záujmami. Považoval za potrebné súčasne uviesť, že práve žalobkyňa ako stavebníčka porušila právne predpisy tým, keď bez povolenia zrealizovala stavbu, ktorá je v rozpore s verejnými záujmami a môže byť v problémovej lokalite N. z hľadiska zabezpečenia priechodu povodňových prietokov v S. potoku ohrozením, zohľadnením skutočnosti, že do pobrežného pozemku nie je možné umiestňovať žiadne pevné stavby. K žalobným dôvodom žalobkyne ďalej uviedol, že vlastnícke právo je síce absolútnym, ktoré pôsobí erga omnes, ale ochranu mu je možné poskytnúť len vtedy ak bolo nadobudnuté v súlade so zákonom, čo v danom prípade nie je. Považoval za nepochybne potrebné vo verejnom záujme regulovať výstavbu v záujme zachovania životného prostredia, či iných všeobecne uznávaných hodnôt ako aj v záujme práv ostatných účastníkov. Poukázal na názor ústavného súdu, v zmysle ktorého dodatočné povolenie neoprávnenej stavby by mohlo byť chápané ako precedens a byť návodom pre ostatných ako obísť zákon. Podľa názoru krajského súdu stavebník nepovolenej stavby by v žiadnom prípade nemal mať viacej práv, resp. by nemal mať menej povinností, ako stavebník, ktorý vykonáva stavbu na základe právoplatného stavebného povolenia. Mal za to, že z postupu žalobkyne vyplýva, že táto obišla pomerne zložité správne konanie vo vzťahu k prístavbe skladu postaveného nad vodným tokom, pričom výsledok stavebného

konania by pre stavebníčku s poukazom na stanovisko Slovenského vodohospodárskeho podniku, š. p. s veľkou pravdepodobnosťou nebol priaznivý a postavila správne orgány pred hotovú vec spoliehajúc sa zrejme na to, že stavebnému úradu nezostane nič iné než akceptovať status quo a stavbu dodatočne povoliť. Zdôraznil, že správne orgány v takýchto prípadoch musia mať na zreteli, že stavba bola nepovolená, prebiehala svojvoľne bez dodržania základných podmienok a požiadaviek pre realizáciu stavieb a tiež bez rešpektovania práv susedných vlastníkov. K námietke žalobkyne ohľadne rozdielneho rozhodovania správneho orgánu prvého stupňa uviedol, že žalobkyňou predložené dve stavebné povolenia sa týkajú premostenia vodného toku v susedstve žalobkyne a nie povolenia stavby na už existujúcom premostení potoka, čo je prípad žalobkyne, keďže táto kúpila pozemok už s existujúcim betónovým premostením, na ktorom urobila novú železobetónovú dosku a na tejto postavila nepovolenú stavbu. Podľa názoru krajského súdu bol postup žalovaného správneho orgánu zákonný a napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a preto žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p..

Rozhodovanie o náhrade trov konania odôvodnil v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobkyne pre neúspech v konaní nepriznal právo na náhradu trov konania..

Proti uvedenému rozsudku sa v zákonnej lehote odvolala žalobkyňa. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Namietala, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 205 ods. 2, písm. d/ O.s.p. a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2, písm. f/. Vytýkala súdu prvého stupňa, že v napadnutom rozsudku nesprávne právne posúdil tzv. koncentračnú zásadu v stavebnom konaní a to na úkor jej práv. Uviedla, že ako stavebníčka je podľa § 59 ods. 1 písm. a/ stavebného zákona účastníčkou stavebného konania a preto ako každý účastník má právo podávať námietky s tým, že opačný názor nemá oporu v zákone. Nesúhlasila s tvrdením súdu prvého stupňa, že jej námietky voči stanovisku Slovenského vodohospodárskeho podniku š. p., ktoré uviedla v žiadosti o dodatočné povolenie stavby nemožno stotožňovať s námietkami účastníkov konania voči predmetu konania, ktorý režim spadá pod ust. § 61 ods. 1, 3 stavebného zákona. Poukázala na ust. § 140b ods. 4 stavebného zákona, podľa ktorého, ak námietky smerujú proti obsahu záväzného stanoviska, stavebný úrad konanie

preruší a vyžiada si od dotknutého orgánu stanovisko, ak dotknutý orgán stanovisko nezmení, stavebný úrad si vyžiada potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska od orgánu, ktorý je nadriadeným orgánom dotknutého orgánu. Ďalej nesúhlasila s názorom súdu prvého stupňa, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu spĺňa všetky zákonné podmienky a je preskúmateľné, pretože poukazom na ust. § 47 ods. 1, 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení (ďalej len správny poriadok) za náležité odôvodnenie nemožno považovať také, ktoré je len reprodukciou znenia zákona, na základe ktorého sa rozhoduje a rovnako nie je súdne preskúmateľné rozhodnutie, odôvodnenie ktorého obsahuje odkaz na to, že napadnuté rozhodnutie bolo preskúmané a jeho dôvody uznané za správne, ak dôvody o ktoré sa výrok rozhodnutia opiera, chýbajú. Dôvodila, že podľa jej názoru rozhodnutie žalovaného nebolo náležite odôvodnené, pretože žalovaný sa nevysporiadal so všetkými argumentmi uvedenými v jej odvolaní, keďže len jednou vetou skonštatoval, že stanovisko Ing. L. nemožno považovať za oficiálne stanovisko orgánu chrániaceho verejné záujmy. Namietala, že mesto Svätý Jur i žalovaný správny orgán sa vôbec nezaoberali z pohľadu žalobkyne sporným stanoviskom Slovenského vodohospodárskeho podniku š. p., iba prevzali jeho výrok, resp. jeho nesúhlasný záver a to aj napriek jej námietkam voči tomuto stanovisku. Poukázala na závažnú rozdielnosť v rozhodovacej činnosti mesta Svätý Jur, ako aj na rozdielnosť vo vydávaní stanovísk Slovenského vodohospodárskeho podniku, š. p.. Dôvodila, že sporná stavebná úprava existujúceho premostenia nezasahuje do prietoku potoka, pričom žalovaný správny orgán sa vôbec nezaoberal jej argumentmi. Uviedla, že ignorovanie jej námietok proti správcu toku Slovenského vodohospodárskeho podniku, š. p. zakladá podľa § 250j ods. 2, písm. e/ O.s.p. takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj že žaloba je dôvodná aj podľa § 250j ods. 2, písm. a/ aj c/ najmä z dôvodu, že dotknuté orgány sa nezaoberali prietokovými pomermi na susedných parcelách a teda nezistili skutkový stav potrebný na posúdenie veci, a aj z hľadiska právneho posúdenia veci nedošlo k zodpovednému posúdeniu údajného ohrozenia verejných záujmov.

Žalovaný sa na odvolanie žalobkyne vyjadril tak, že žiadal, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. S dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobkyne nesúhlasil. Uviedol, že v konkrétnej veci bolo vykonané dokazovanie dostatočne, vo veci bol riadne zistený skutkový stav a námietky žalobkyne neboli dostatočné na preukázanie nesprávnosti postupu a zákonnosti rozhodovania vo veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s §§ 212 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým žalobu zamietol, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania, ktoré týmto rozhodnutiam prechádzali, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vyporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmovacieho konania v danej veci je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konania im prechádzajúce, ktorými rozhodnutiami bolo rozhodnuté o žiadosti žalobkyne na dodatočné povolenie stavby.

Medzi účastníkmi konania ostala sporná predovšetkým otázka týkajúca sa realizácie novovytvorenej stavby – zastrešenia pôvodného premostenia potoka a jej vplyvov na verejný záujem.

Odvolací súd prejednal vec a rozhodol o nej rozsudkom na pojednávaní dňa 23.6.2009 bez účasti účastníkov a ich právnych zástupcov. Na pojednávanie odvolacieho súdu boli predvolaní právny zástupca žalobkyne a žalovaný, doručenie predvolania mali riadne vykázané, svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnili. Žalobkyňa faxom zo dňa 22.6.2009 žiadala odvolací súd o odročenie pojednávania z dôvodu náhleho zhoršenia jej zdravotného stavu, ktorý jej neumožňuje sa zúčastniť pojednávania, o čom predložila v prílohe potvrdenie lekára zo dňa 22.6.2009, z ktorého vyplývalo, že ošetrojúci lekár menovanej odporučil v dňoch 22. až 24.6.2009 domáce ošetrovanie vzhľadom k zdravotnému stavu.

Odvolací súd nevyhovel žiadosti žalobkyne na odročenie pojednávania z dôvodu, že odvolací súd na tomto pojednávaní nevykonával dokazovanie, vec preskúmaval na základe predloženej dokumentácie spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril

administratívny spis žalovaného správneho orgánu a žalobkyňa ani jej právny zástupca v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa nenavrhovali vykonanie dôkazov, žalobkyňa v odvolaní ani nenamietala primeraným spôsobom skutkový stav zistený žalovaným, ako aj, že žalobkyňa mala právo a nie povinnosť sa pojednávania odvolacieho súdu zúčastniť. Odvolací súd považoval za postačujúce preskúmanie danej veci na základe spisovej dokumentácie, keďže v tomto štádiu konania sa mali vyriešiť iba právne otázky. Súčasne v tomto ohľade dáva do pozornosti, že žalobkyňa v žiadosti o odročenie pojednávania súdu ani nevzniesla žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba jej osobná časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie, ako aj, že jej právny zástupca sa na pojednávanie odvolacieho súdu nedostavil a ani svoju neúčasť žiadnym spôsobom neospravedlnil.

Z uvedených dôvodov odvolací súd vec prejednal, aj keď sa účastníci na pojednávanie nedostavili podľa § 250g ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 119 ods. 1.

Podľa § 88 a ods. 1, 2, 4, 5, 6, 7 stavebného zákona **ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi.** Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

V rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby.

Ak sa v konaní o dodatočnom povolení stavby preukáže rozpor s verejnými záujmami alebo stavebník v určenej lehote nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

Stavebný úrad nariadi odstránenie stavby aj v prípade, ak stavebník v určenej lehote

- a) nepredloží žiadosť o dodatočné povolenie stavby,
- b) nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby.

Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66.

Podľa § 66 Stavebného zákona **v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie. Záväznými podmienkami uskutočňovania stavby sa zabezpečí, prípadne určí ochrana verejných záujmov, predovšetkým zdravia ľudí a životného prostredia, dodržanie príslušných technických predpisov, prístup a užívanie stavby osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, lehotu na dokončenie stavby, plnenie požiadaviek uplatnených v záväzných stanoviskách podľa § 140b dotknutými orgánmi, ak nie sú určené správnymi rozhodnutiami, prípadne požiadavky vlastníkov sietí a zariadení verejného dopravného technického vybavenia na napojenie na tieto siete, stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba, ak sa stavba uskutočňuje svojpomocou, použitie vhodných stavebných výrobkov, povinnosť oznámiť začatie stavby. V záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určí: predloženie podrobnejšej dokumentácie ešte pred začatím stavby, ktorá je potrebná na kontrolu dodržania podmienok určených na vyhotovenie stavby, oznámenie určitého štádia stavby na účel výkonu štátneho stavebného dohľadu, predloženie dokladov, odborných expertíz, meraní a posudkov, podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie, odvádzanie povrchových vôd, úpravy okolia stavby a podmienok ochrany zelene, prípadne jej premiestnenia, vymedzenie nevyhnutného rozsahu plôch**

pozemkov, ktoré budú tvoriť súčasť staveniska, podrobnosti pre opatrenia na susednom pozemku alebo na stavbe podľa § 135, spodrobenie statických výpočtov na vyhotovenie stavby, oznámenie mena (názvu) a adresy (sídla) zhotoviteľa stavby, ak bude určený vo výberovom konaní [§ 62 ods. 1, písm. d)], úľavy na vytýčenie stavby (§ 75a ods. 1), požiadavky na označenie stavby na stavenisku.

V zmysle § 140 Stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní. (Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov – Správny poriadok).

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. **Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely** (§ 3 ods. 1, 2, 4 Správneho poriadku).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnemu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku).

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v konaní postupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutočný stav, a preto

ich právne závery boli správne. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol.

Z predloženého spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasť tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, odvolací súd zistil, že Mesto Svätý Jur ako stavebný úrad rozhodnutím č. Výst.3499/2006-Po zo dňa 29.12.2006 dodatočne povolil vykonané stavebné úpravy rodinného domu na pozemku parc. č. 162, 367/4 kat. úz. N. a súčasne nariadil odstránenie prístavby skladu o rozmeroch 5,27m x 3,4 m nachádzajúcej sa na pozemku parc. č. 367/4 nad vodným tokom S. potoka. Proti uvedenému rozhodnutiu v časti, ktorou bolo nariadené odstránenie stavby, sa v zákonnej lehote odvolala žalobkyňa, namietajúc predovšetkým nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, vychádzajúce z jednostranných úvah, ako aj to, že správny orgán prvého stupňa sa nezaoberal odborným stanoviskom Ing. Š. vo veci posúdenia vodohospodárskych pomerov v dotknutom území a ani argumentmi zdôvodňujúcimi žiadosť o dodatočné povolenie tejto stavby. Žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobkyne zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalovaný správny orgán po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia a predloženého spisu, dospel k názoru, že konaním a rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu nedošlo k takému porušeniu hmotnoprávných a procesnoprávných predpisov, ktoré by odôvodňovali zrušenie tohto rozhodnutia. Poukázal na to, že z vyjadrení a stanovísk dotknutých orgánov vyplynulo, že nepovolená stavba skladu môže mať negatívny vplyv na riadne užívanie susedných nehnuteľností a správca toku Slovenský vodohospodársky podnik, š. p. vyslovil v rámci stavebného i odvolacieho konania kategorický nesúhlas s dodatočným povolením skladového priestoru, umiestneného nad korytom S. potoka s tým, že takto realizovaná stavba je v území nevhodná. Stanovisko Ing. L., vykonávajúcej stavebný dozor na stavbe, nepovažoval za oficiálne stanovisko orgánu chrániaceho verejný záujem. Konštatoval, že stavebný úrad v konaní posúdil návrh aj z hľadiska súladu s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom, vyhodnotil projektovú dokumentáciu a námietky vznesené v konaní v súlade s platnou legislatívou a svoje rozhodnutie o nich dostatočne a zrozumiteľne odôvodnil.

Predpokladom začatia stavebného konania podľa § 88a stavebného zákona je zistenie stavebným úradom, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, pričom stavebný úrad začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore

s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania a osobitnými predpismi. Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66 upravujúce stavebné konanie o vydaní stavebného povolenia. Stavebný úrad v tomto konaní môže nariadiť odstránenie stavby za splnenia zákonných podmienok ustanovených v § 88a ods. 2 ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, alebo aj v prípade podľa § 88a ods. 6 ak stavebník nepredloží žiadosť o dodatočné povolenie stavby a nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby.

Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 88a upravuje jednak postup vlastníka nepovolennej stavby a jeho povinnosti a jednak postup stavebného úradu pri nepovolených stavbách. Z odsekov 1 a 2 vyplýva, že dôkazné bremeno preukázať, že ďalšia existencia nepovolennej stavby alebo stavby uskutočňovanej v rozpore so stavebným povolením nie je v rozpore s verejnými záujmami, spočíva na vlastníkovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona. Vlastník stavby na základe výzvy stavebného úradu si sám a na vlastné náklady musí zaobstarat' všetky potrebné doklady, t. j. rozhodnutia, stanoviská a vyjadrenia dotknutých orgánov štátnej správy a obce. Verejným záujmom sa v tejto súvislosti rozumejú záujmy chránené osobitnými zákonmi, všeobecne záväznými vyhláškami, nariadeniami, záväznými časťami slovenských technických noriem a pod. Posúdenie súladu s nimi vykonáva príslušný prvostupňový orgán štátnej správy. Musí posúdiť najmä súlad s platnou územnoplánovacou dokumentáciou z hľadiska súladu s funkčným využitím, určené záväzné limity a regulatívy, ktoré vykonáva obec. Rozsah požadovaných dokladov nie je taxatívne vymedzený, ale stavebný úrad pri ich určení vychádza predovšetkým z ustanovenia § 126 stavebného zákona, ktoré sa týka ochrany zložiek životného prostredia a iných osobitných záujmov podľa toho, o aký druh stavby ide, na aký účel sa má stavba užívať, ktoré záujmy budú stavbou dotknuté, kde je stavba umiestnená, či sú v predmetnom území vyhlásené ochranné pásma, a pod.

Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že Mesto Svätý Jur ako stavebný úrad rozhodnutím nariadil odstránenie stavby umiestnenej nad vodným tokom potom ako mal v konaní o dodatočnom povolení tejto stavby preukázaný nesúlad tejto stavby s verejnými záujmami na základe záväzného stanoviska Slovenského vodohospodárskeho podniku, š. p. zo dňa 16.8.2006. Žalovaný sa náležite vyporiadal s námietkami žalobkyne uvedenými v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu a dostatočne skúmal otázku súladu predmetnej

stavby postavenej stavebníčkou bez stavebného povolenia s verejnými záujmami. Neporušil koncentračnú zásadu v stavebnom konaní, pretože riešenie žalobkyňou uplatnených námietok nepodlieha pod právnu úpravu ustanovenú v § 140b ods. 4 stavebného zákona, keďže v konaní nedošlo k protichodným stanoviskám medzi orgánmi štátnej správy, spolupôsobiacimi v konaní a odborné vyjadrenie Ing. Ľ. nie je možné považovať za záväzné stanovisko podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona. Žalovaný v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia náležitým spôsobom uviedol skutkové a právne závery, ku ktorým dospel po preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa napadnutého odvolaním žalobkyne.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov nemohol prihliadnuť na námietky žalobkyne, že správne orgány oboch stupňov nevenovali náležitú pozornosť otázke súladu nepovolenej stavby s verejným záujmom, neodstránili rozpor záväzného stanoviska Slovenského vodohospodárskeho podniku, š. p. s vyjadrením Ing. Ľ. Š., ako aj, že žalovaný sa nevyporiadal s jej námietkami a argumentmi uvedenými v jej odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu a rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Z administratívneho spisu práve naopak vyplýva, že stavebný úrad venoval dostatočnú pozornosť otázke súladu predmetnej stavby s verejným záujmom, nielenže sa oboznámil s predloženým záväzným stanoviskom, ale nariadil ústne jednanie aj za účasti zástupcu SVP š.p. dňa 23.11.2006, na ktoré sa žalobkyňa bez ospravedlnenia nedostavila. Príslušným orgánom na vykonanie stavebného konania a teda aj konania o dodatočné povolenie stavby je v prvom stupni stavebný úrad, ktorého povinnosťou je zadovážiť potrebné listinné dôkazy, vyjadrenia a námietky účastníkov konania a rozhodnúť v zmysle § 46 správneho poriadku. Pokiaľ žalovaný v preskúmanom konaní rozhodoval postupom podľa § 59 správneho orgánu ako odvolací správny orgán tak, že odvolaním napadnuté rozhodnutie stavebného úradu potvrdil, stotožniac sa s jeho skutkovými a právnymi závermi, nemožno takýto postup považovať za nezákonný, ak správny orgán prvého stupňa správne a v súlade so zákonom vo veci konal a rozhodol.

Odvolací súd neprihliadol ani na ďalšiu námietku žalobkyne a to na rozdielne rozhodovanie stavebného úradu a rozdielne stanoviská Slovenského vodohospodárskeho podniku, š. p. v iných obdobných veciach, pretože zo skutkových zistení vyplýva, že stavebný úrad v iných veciach rozhodoval o stavebnom povolení premostenia Staromlynského potoku, pričom predmetom dodatočného povolenia stavby v danej veci bola vybudovaná stavba –

prístavba skladu nachádzajúca sa na premostení nad vodným tokom S. potoka – teda stavba vybudovaná na už existujúcom premostení tohto potoka.

Odvolačný súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že v konaní o dodatočné povolenie stavby je pre stavebný úrad stanovisko dotknutého orgánu na súlad alebo nesúlad nepovolenej stavby s verejnými záujmami záväzná a preto pre stavebný úrad - Mesto Svätý Jur ako aj žalovaného záporné stanovisko Slovenského vodohospodárskeho podniku, š. p., ako vodohospodárskeho orgánu a výlučného správcu povodia vodného toku, k legalizácii predmetnej nepovolenej stavby bolo záväzná. Stavebné úrady nie sú príslušné vyhodnocovať vodohospodárske pomery vodného toku a právo posúdiť žiadosť o premostenie vodného toku a zaujať k navrhnutému riešeniu stanovisko má práve Slovenský vodohospodársky podnik, š. p.. A preto aj z uvedených dôvodov odvolací súd považoval názor žalobkyne, že stavebné úrady oboch stupňov a súd prvého stupňa doposiaľ nesprávne hľadeli na ňou realizovanú stavebnú úpravu existujúceho premostenia, ktorého „oveľa väčší prietok pod ním nemôže negatívne vplývať na protipovodňovú ochranu“, za jej subjektívny názor.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ krajský súd žalobu zamietol z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie stavebného úradu Mesta Svätý Jur a odvolanie zamietol, je skutkovo a právne správne, podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1 potvrdil.

Odvolačný súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 250k ods. 1. Žalobkyni nepriznal náhradu trov tohto konania, pretože jej pre neúspech v konaní nevzniklo právo na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 23. júna 2009

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predseda senátu